

Vi synes nok, at man kunne have et større bundfradrag for en større modregning til gengæld, sådan at den person, som ikke tjener ret meget ved siden af og ikke har ret meget kapitalpension ved siden af, ikke får modregning. Det var det, vi var interesserede i. Men her begunstiger man altså dem, der kan holde ud længe, og man begunstiger i virkeligheden også dem, som har deres på det tørre i forvejen, og det synes vi var dårligt og uhensigtsmæssigt.

Vi har aldrig været imod, at man skulle kigge på kapitalpensionerne i forbindelse med efterlønsordningen, men det skulle altså være på en sådan måde, at de, der havde en ganske almindelig lille kapitalpension, ikke fik modregning. Der kan man så sige, at regeringen har lyttet til græsrodderne, og man skal aldrig bebrejde dem, der lytter til græsrodderne.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg er da glad for at høre, at hr. Aage Frandsen ikke kan være imod garantibeviset. Det er jo præcis også en af årsagerne til, at Socialdemokratiet har foreslået det her garantibevis. Det er netop for at skabe den tryghed, som jeg også kan forstå på hr. Aage Frandsen at han i virkeligheden mener det godt kan give. Det var stort set, hvad jeg hørte, hr. Aage Frandsen sagde.

Nu har hr. Aage Frandsen jo også fået garantier for, at der er et stort flertal i Folketinget, der bakker op om det her efterlønsbevis, så i virkeligheden vil jeg næsten kunne høre af hr. Aage Frandsens indlæg, at dér er vi stort set enige. Hvorfor så skabe den her utryghed og forvirring, som man har forsøgt i hele venstrefløjens?

Så vil jeg godt lige stille et spørgsmål til hr. Aage Frandsen: Kan han bekræfte, at 50 pct. af SiD's medlemmer i alderen mellem 55 og 60 år netop kommer fra ledighed, inden de går på efterløn?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne først konstatere, at der er en tilskyndelsesordning i at blive på arbejdsmarkedet; det er faktisk et af formålene.

Men tænker hr. Aage Frandsen ikke spor på, at med de befolkningsprognoser, vi har, er det nødvendigt, at vi rent faktisk kan besætte arbejdsmarkedet med kvalificerede mennesker, så velfærdssamfundet kan holdes i gang og den omsorg, der er nødvendig i dette samfund, kan udøves?

Og vil hr. Aage Frandsen ikke godt indrømme, at der er en række mennesker, der i de senere år af mange årsager, bl.a. fordi hr. Aage Frandsen har været med til at ødelægge tilskyndelsesmulighederne til at ville fortsætte, har sagt, at de egentlig gerne ville holde nu, fordi det egentlig lige så godt kunne betale sig, og hvorfor ikke hygge sig resten af tiden? Det er dem, som vi er ude efter, og det er dem, som vi prøver at få tilbage på arbejdsmarkedet af hensyn til dem, der har brug for omsorg, og af hensyn til indtjeningen til det velfærdssamfund, vi alle ønsker.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg må ærligt indrømme, at jeg egentlig blev lidt overrasket over hr. Aage Frandsens ordførtale, for den var jo meget, meget mere afdæmpet end alt det skrigeri, som vi ellers har hørt SF har rendt rundt og lavet uden for disse tykke mure i de sidste 14 dage.

Det giver mig da lidt grund til optimisme set i forhold til den videre proces omkring de her ting, for jeg er da af den opfattelse, at også hr. Aage Frandsen kan indse, at alting har sin pris. Det tror jeg da. Det har den nuværende efterlønsordning og den måde, den er skruet sammen på, selvfølgeligvis også.

Derfor kunne det være interessant at høre, hvad det er, SF er parat til at betale for at sikre, at vi kan have et velfungerende arbejdsmarked med den demografiske udvikling, der ligger foran os.

Er det virkelig SF's opfattelse, at vi i det her samfund kan tåle og kan holde til at have 250.000 på efterløn i år 2006-2007? Og hvad er prisen? Hvad er det for en pris, SF er parat til at være med til at betale?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Til hr. Lars Kramer Mikkelsen, der spørger om noget, som jeg kan slå op i en statistik, vil jeg sige, at det sådan set ikke er det, der er pointen. Det er spørgsmålet om, hvorvidt de pågældende mennesker, som er arbejdsløse på det tidspunkt, har brugt hele deres dagpengeret, sådan at de med det samme falder over i 82 pct. Det er jo det, der er problematikken i det. Og falder de ikke over i 82 pct., så holder regnestykket ikke.

Vi har aldrig nogen sinde benægtet, at der er nogle grupper, der får gevinst ved det her – aldrig. Omvendt synes vi også, at Socialdemokra-